

Fjällvandringen hösten 2021

Synopsis: Tidigare fjällvandringar har gett mersmak. Det är något förunderligt som sker med kroppen när den får lite större doser av motion under flera dagar i sträck – för att inte tala om den vederkvickelsen av att komma till fjällvärldens majestätiska vyer.

I år blev vi 11 stycken som åter tog in under 4 dygn och 18 timmar på Bruksvallslidens hotell för att måndag till torsdag göra dagsvandringar. Sällskapet anlände i fyra bilar på eftermiddagen och halv sju serverades första middagen med Wallenbergare som huvudrätt. På grund av Corona serverades alla rätter vid bordet.

Första vandringen blev 11 km söderut längs Ljusnans dalgång. Höstfärgerna lyste vackert

Foto Jens Rinman

och med appen (Topo GPS) det lätt att hitta stigar, även, nota bene, där de inte fanns utritade på kartan. Det underliga är att appen vet om fler stigar än vad som finns på kartan (Lantmäteriets grönsaksblad), och alla dessa oritade stigar gick lätt att följa. De var mer korrekta än kartans stigar. Vi vandrade genom björkskogen och längs myrarna. Korna har stora områden att beta i och i en av dessa "kohagar" hittade vi björnsplinning.

På kvällen fick vi god tre rätters middag där huvudrätten var kyckling.

Tisdagen gick vi ca 9 km och besåg 4000-åriga hållmålningar vid Messlingen. Där var en fantastisk utsikt och spännande raviner i ett annat ganska flackt landskap. Det som var förvånande var att när man grävde precis nedanför hållmålningar fann man gamla skadade stenpilspetsar som antyder att hållmålningarna använts som pricktavlor av stenåldersborna(?). Hur man kan ordna så att färgen

(rödockra=järnoxid och järnhydroxid+ bindemedel) kan sitta kvar så länge är för mig en gåta, även om målningarna har lite skydd av utskjutande klippor. Ravinerna sägs vara resultat av inlandsisens avsmältning men själv har jag lite svårt att förstå hur de så abrupt kan uppstå med alldeles slät mark framför och sen 15 m djupa raviner som sträcker sig nästan en kilometer nedåt slutningen. Bilden nedan är tagen precis vid ravinens början (Evagraven - efter en samekvinna som sägs ha omkommit i den med sin rendragna släde) och bakom fotografen är det samma typ av mark som vid sidorna av ravinerna.

Foto Jens

En av ravinerna var en kanjon (Fiskhålsgraven), dvs den hade en bäck som rann längs ned och dessutom en liten sjö. I den simmar en in istidsrelik, en dvärgröding som efter nio år når den föga imponerande längden av 12 cm. Att överleva i 10 000 år som art i en så karg miljö är dock mycket tänkvärt (fast när hällmålningarna målades var det också nästan lika varmt klimat som det nu så abrupt blivit).

På kvällen fick vi inte plats i hotellets matsal utan åt istället på "Kerstins restaurang" i det som för kallades vävstugan. Där fick vi biff på ytterfilé eller torskrygg i en mer en kanske lite mer ombonad miljö.

Tredje dagen var det åter dags för en tur med utgångspunkt från hotellet – Kariknallen med våffelserving. Några valde att gå hela vägen upp medan några tog bilen de första två kilometrarna uppför Kariknallen. Totalt är det en stigning ca 390 m på 4 km vandring.

Efter

våfflorna fortsatte turen längs sommarleden norrut, där lunchen åts efter 2 km vandring med fantastisk utsikt, på en sydslutning med härligt värmande sol och vi nedkrypta i riset och bakom fjällbjörkar fick behagligt lä och insomningen var på gång hos flera av deltagarna. Efter ytterligare 4,4 km var vi tillbaks till hotellet, och bilförarna fick skjuts upp till Kariknallens parkering.

Även denna kväll fick vi äta hos Kerstin som nu bjöd på vällagad röding och hemgjord glass till efterrätt.

Sista dagen blev det vandring från Funäsdalens nedre gondolstation längs en stig på ca 10 km upp till Funäsdalsbergets topp. Gondolen gick och några tog den upp, då inte alla våra "leder" gillar branta stigar. Alla utom två tog gondolen ned. Däruppe fanns ett fik med försäljning av samiska produkter.

Vädret var mulet men sikten utmärkt.

Stigen som vi gick var på många ställen preparerad med dukar och plastnät, men även på torrare sträckor förstärkt med grus, för att bättre hålla för cykling. Några cyklister såg vi dock inte till – är det framkomlighet eller undvikande hjulspårsskador i marken som huvudsakligen motiverar plasten och hur tänker man kring mikroplaster?

Finalmiddagen åts åter på hotellet med högrev som huvudmål.

Här är lite intressanta data över hur många höjdmetrar vi gick: Dag 1: 593 m, Dag 2: 595m, Dag 3: 643 m och dag 4: 988 m (dessvärre inklusive bilturen hem till hotellet). Dvs vi gick totalt obetydligt mer uppför när vi gick längs Ljusnan jmf med Hällmålningsturen och turen från hotellet upp till Kariknallen när man tar hänsyn till alla små backar längs vägen.

Som vandringsledare så vill jag tacka alla deltagare för fyra fina vandringsdagar och lägga till att i naturen är det två ljud som är väldigt behagliga – bäckars porlande och vandrares sorl längs stigen.

Vi i vandringsgruppen inleder snart höstens vandringar. Preliminärt startar vi söndag den 3 oktober – om så blir fallet annonserar vi på hemsidan ca en vecka innan.

Åke